Szentes, 1883. szeptember 29. 39-ik szám Negyedik évfolyam

Előfizetési ár:
Egész évre . . . 4 frt.
Félévre . . . . . 2 frt.
Negyed évre . . 1 frt.

Minden a lap szellemi részére vonatkozó közlemény, továbbá előfizetések, hirdetések, felszólamlások ide intézendők.

SZERKESZTŐSÉG
Uri-utca 133. szám.

SZENTES és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI IPAR és GAZDÁSZATI HETILAP.

Megjelen minden szombaton.

Hirdetési árak:
3 hasábos petitsorért egyszeri hirdetésnél 20 kr., kétszerinél 15 kr., háromszorinál 10 kr. számittatik.

„NYILTTÉR“ minden sor 15 kr.

Bélyegdij minden egyes beigtatásnál 30 kr.

Bérmentetlen leveleket nem fogadunk el.

„Zsidó üldözés.“

Utóbbi napokban bevertek nehány ablakot, miről mint teljesen jelentéktelen, s a világ minden városában olykor megtörténő apró kihágásról még csak említést sem tettünk.

Ilyesmit mindössze is boszszankodással fogad minden rendszerető polgár, de további fontosságot egyáltalában nem tulajdonit a dolognak. Utcai apró-cseprő kihágás mindenütt és mindenha fordult és fordul elő, s azt lehetőleg megakadályozni ugy a rendőrségnek mint magának a polgárságnak is kötelessége, s azzal vége az egésznek s nem is beszél róla többé senki.

Azonban mi történik nálunk. Nálunk Szentes városában, melynek polgárai mindenha kitüntek törvényiránti tiszteletükkel és békés hajlamaikkal?

Már—már zsidó üldözést sütöttek ki az egyszerű utcai kihágásból, melyet valószinűleg nehány éretlen gyermek, vagy ittas ember követhetett el.

És mi okon? Azért mert a bevert ablakok épen zsidók tulajdonát képezték. Verték már be keresztyének ablakait is, s mégsem jósolt belőle senki keresztyén üldözést.

Hiszen a tettesek sincsennek elfogva, tehát még csak az sem bizonyos, hogy antiszemita keresztyének követték e el a kihágást. Hát nem épen ugy elkövethette-e azt nehány zsidó gyerek?

Ki tudja ezt?

Hogy lehet tehát üldözésről suttogni, s szeretett városunk jóhirnevének meggondolatlan módon ártani!

S ha épen keresztyének lettek volna is azon kihágást elkövetők, nehány ifjonc, vagy ittas ember tette az összpolgárságra vonatkozhatik-e?

Nem.

Azért ünnepélyesen tiltakozunk minden olyas felfogás ellen, mely városunk népéről képes feltenni, hogy meggondolatlan s törvénybe ütköző tettekben valaha részt vehessen, s hogy nehány jelentéktelen egyén csinja miatt, bármi rendkivüli, sértő intézkedések történjenek. Az e féle csak olaj a tűzre s épen az ellenkező hatást eredményezheti mint amit céloz. Különben is jogosultsága csak akkor volna, ha a veszély, vagy annak valószinűsége léteznék. Igen de nem létezik.

Mert ugynevezett antiszemiták, vagy is magyarul szólván olyanok, kik a zsidó kérdés megoldását akarják, — nem vallási, hanem közgazdasági és nemzetiségi szempontból — számosan vagy inkább számtalanan léteznek ugyan városunkban is, s ezt gyávaság és oktalanság volna tagadni, — de ezek egyáltalában nem azonositandók holmi ablakbeverő népséggel.

Higgadt gondolkozásu népünk nagyon jól tudja, hogy fontos kérdéseket nem lehet ablakbeverésekkel es utcai kihágásokkal megoldani, s már természeténél fogva is vonakodik minden olyanban részt venni, a mi a törvénybe ütközik.

Kár volt tehát a magában véve jelentéktelen dolognak oly nagy feneket keriteni.

Szentes város lakossága mindenha elitéli a hasonló kihágásokat, s részt azokban venni nem fog.

De viszont aztán azt is joggal megkövetelheti, hogy loyálitásában senki ne kételkedjék, s nehány egyén ballépése miatt az egész közönség kellemetlenségeknek ki ne tétessék.

Felesleges azért itt minden rendkivüli intézkedés vagy fenyegetőzés.

Minderre semmi szükség, s csak jó hirnevünknek árthat és a tisztességes polgárok önérzetét sértheti.

A mi magokat a megtörtént kihágásokat illeti, — ismételjük a mit cikkünk elején mondtunk hogy azok sem nem veszélyes jellegűek sem komolyan nem vehetők. Talán nem is zsidó ellenes tüntetések voltak, és ha azok, akkor legfelljebb a „Darázs“-féle szenny — irodalom gyümölcsei, melyek ugyis maguktól nyomtalanul elenyésznek.

Hanem másra hivjuk fel az illető hatóságok figyelmét.

Arra nevezetesen, hogy a mint tudjuk, egyik háztulajdonos, kinek ablakát beverték, revolverrel lövöldözött.

Éz a leghelytelenebb eljárás a mi csak képzelhető.

Mert az illető golyója, eltekintve attól, hogy holmi ablak beverő gyerkőcöket, vagy ittas embereket csak még sem illenék talán agyon lőni, — kérdés, hogy nem találhatná-e az utcán átmenő jó, békés polgárokat? Már pedig azt csak mindenki elvárhatja, hogy csendes otthonába azon veszély nélkül mehessen haza, hogy holmi vaktában kipufogtatott golyó meg ne ölje, mi előtt családja kőrébe eljuthat!?

Az ilyen lövöldözéseket tessék mindenek előtt a legszigorubban megakadályozni.

Ne revolverezgessen, ne puskázgasson itt senki, ne veszélyeztesse a közbiztonságot; aztán meg legyen mindenkiben annyi felebaráti szeretet, hogy beszámithatatlan tetteket elkövető embertársát, ne akarja halállal büntetni.

Mert nem csak, hogy fájna minden érző ember szive ily eset bekövetkeztén, de nagyon könnyen felgyulladhatna a bosszú is, s ki tudja mily szomoru következményei lehetnének.

Mitől pedig Isten mentsen!

Szóval, mérséklet, higgadtság minden oldalról, Rémeket pedig ott a hol nincsenek, keresni nem kell. Mert nem jó az ördögöt falra festeni.

Mi pedig, higgadt, becsületes polgárai e városnak, minden erőnkből azon legyünk, hogy törvénytiszteletünkhöz semmi kétség ne férhessen, s akadályozzunk meg minden oly éretlen kitörést, mely mindnyájunknak, szeretett városunk becsületének, jó hirnevének csak árthatna. Intsük, óvjuk az ifjuságot, vagy meggondolatlanabbakat, minden hibás lépéstől.

A legjobb, legbiztosabb rendőrök legyünk mi magunk, kik, legyenek bárminő n é z e t e i n k, de a törvény és józanság utját szem elől nem tévesztjük soha!

A városi közgyülésből.

Tartatott szeptember 24—25-én.

Balogh János polgármester bemutatja a főispán értesitését az iránt, hogy a hozzá, születésnapja alkalmából intézett üdvözlő sürgöny, a trónörökös által kegyelmesen fogadtatott.

Bemutatja a polgármester a kormánybiztosság levelét, mely szerint a ministerium a belvizek leresztése végett az alsó és felső Kurca torok átmetszését, addig is mig a zsilip épités, foganatosittathatnék, tekintettel a közegészség ügyre — elrendeli.

Olvastatott Németh József és Bárány József Kurca hid épitési vállalkozók folyamodása, melyben a hid épitéshez 100 ezer kuttégla átengedését kérik, oly formán, hogy az nekik a város készletéből utólagos elszámolás mellett adassék. Kérelmöknek hely adatott oly formán, hogy a tégláért 1700 forintot tartoznak fizetni, s ha kieszközlik a hidépitési végrehajtó bizottságnál, hogy ez összeg a város által felajánlott 5000 forintba betudassék, továbbá, hogy a bélyeg költségeket ők viseljék s a téglát csakis a nevezett hidépitéshez használják.

A néhai Babos Bálint halála folytán megürült adó-ügyi tanácsnoki állomás betöltetett. Pályázó csak egy jelentkezett Szánthó Lajos személyében ki is megválaszttatván, feleskettetett. — Egyuttal utasittatott a polgármester, hogy az ezen választás által megürült számtiszti állomás betöltésére nézve, a szokásos előintézkedéseket tegye meg.

Szükségessé válván ideiglenes városház épületről gondoskodni, az ez ügyben tett eddigi intézkedések helyben hagyattak, minél fogva a magtár épület fog ideiglenes városházává átalakittatni, a fenmaradó épületek pedig, diszes kerítéssel láttatnak el.

Olvastatott a városi tanács határozata a csótéi hid kijavitása tárgyában s a megtartott árlejtés eredménye jóváhagyás végett beterjesztetett. Egyuttal beterjesztetett a tanács azon véleménye is, hogy ezen hid helyébe szilárd töltés épittessék, mi is a megye köztörvényhatósági bizottságához terjesztetik be. Olvastatott egyszersmind a miniszteri rendelet, mely szerint a csótéi hid fentartása Szentesváros kötelmei közé tartozik. — Végül a városi mérnök utasittatott, hogy az állandó hidat illetőleg költségvetést készitsen.

Néhai Babós Bálint volt adóügyi tanácsnok özvegye 200 forintnyi segélyt kért a várostól, mely kérelem azonban szótöbbséggel mellőztetett.

Vucsák Sándor városi irnok, hogy magát gyógyittathassa 6 heti szabadságot kért, mi is neki megadatott.

Ezután még néhány jelentéktelenebb ügy letárgyaltatván, a közgyülés befejeztetett.

VILÁGFOLYÁSA.

A politikai helyzet a mult hét óta alig változott

Még legnevezetesebb a megejtett szerbiai választások eredménye Itt nevezetesen most voltak az országgyülési választások, s avval a szomoru eredménynyel végződtek, — hogy a velünk barátságos kormánypárt, mely a muszkának hátat fordított — megbukott s a muszka barátok pártja kerekedett felül.

Van is nagy öröm e felett kivált a muszkáknál, kik most ujra bebizonyitották a világnak, hogy a muszka keze milyen messzire elér, mert kétségtelen hogy e választásoknál a muszka agensek sem hevertek, s épen nem kiméltek a pénzt.

Mindazonáltal a király és ministeriuma nem csüggedtek el, sőt valószinüleg uj választásokat fognak elrendelni, melyek ha ismét balul találnának kiütni, bizony akkor a Szerbiával kötött szövetség is előre láthatólag füstbe menne.

Oláhország barátsága irányunkban mindjobban megszilárdulni látszik s ugy látszik, hogy az ott levő muszka párt háttérbe szorul, és napról-napra többen belátják az oláhok közul, hogy nem olyan

könnyü volna Erdélyt és magyarországot a Tiszáig elfoglalni, mint a hogy holmi véres szájuk hirdetik, hanem igenis jobb lesz arra gondolni, hogy a muszka azt is el ne vegye tőlük a mi már eddig meg van.

A fejedelmek utazgatása és barátkozása folyvást tart. Most az öreg német császárnak egyszerre három koronás vendége van, u. m. a szász, spanyol és szerb király. A legutóbbi diszebéden Vilmos császár e szavakkal köszöntötte fel vendégeit: „A jelenlevő fejedelmek beleegyezésével, kik amaz óhajtásukat fejezték ki, hogy a 11 hadtest gyakorlatainál jelen legyenek s ma délelőtt oly elismerőleg nyilatkoztak a csapatokról, poharamat emelem ő felségeikre Spanyolország, Szászország és Szerbia királyaira.“ Mire Alfonz spanyol király igy felelt: „Bár azt kell feltennem, hogy a jelenlevő királyok legfiatalabbika vagyok, mégis engedje meg felséged, hogy poharamat a szeretett dicső német császár, az egész német hadsereg és a német birodalom jóvoltára emeljem.“

A horvátországi zavargások veszélyes jellegüket elvesztették, bár a nép most is szerfelett elégedetlen s gyűlöli és szidja a magyart amennyire csak lehet, de tettlegességekre, mióta a csendőrség és katonaság egynehányat megölt, többé nem mert vetemedni.

Csak a határőrvidéken fordulnak még elő komolyabb zavargások, mint közelebb a farkaseváci volt. Ennek ez volt a lefolyása:

A nép közt el volt terjedve, hogy Lábas alispáni titkár magával hozta a magyar cimert a vegből, hogy azt kiakassza a községházára. Ezért összeröffent néhány száz paraszt és fenyegetőzött, hogy Lábast agyonverik. Ferlam hadnagy egy órakor éjfélután érkezett meg kis csapatával Farkasevácra és ott egyesült a négy főből álló őrséggel. Mikor a falu felé közeledett, azt látta, hogy az tele van lázadókkal, kik két nagy tűz mellett táboroznak. A parasztok egyrésze a földön elnyujtózva hevert, mig a más rész őrködött és szította a tüzet. Egyik vezető látta a gyorsan közeledő katonákat, németül kiáltotta el magát, hogy: “Auf!“ mire az összes parasztság hurrah-orditás közt kerekedett föl és rárohant a katonaságra. Az emlitett vezető nyilván granicsár-katona volt valamikor, a ki megszokta a német vezényszót. A parasztok, szám szerint vagy ötszázan, fütykösökkel, baltákkal, pisztolyokkal, sőt puskákkal voltak fölfegyverkezve és ugy megrohanták a 17 emberből álló szakaszt, hogy ez alig birta elérni a községházát, melynek fala aztán hátsó fedezetül szolgált. A parancsnok most hangos szózattal szólitotta fel a rohanó tömeget, hogy csendesüljön le és oszoljon szét. Figyelmeztette őket, hogy ne menjenek hiába a veszedelembe. A hadnagy beszédét azonban gunyos nevetéssel fogadták. „Nem szabad lőnötök ficzkók,“ kiáltottak, „mert mi is katonák vagyunk.“ Ezzel a tömegből kövek és dorongok repültek a katonák fele. A percről-percre növekedő veszélyben és közel a körülfogatáshoz, a hadnagy végre tüzet vezényelt. A „parasztok“ azonban annál nagyobb dühvel támadtak; az elbolonditott szegény nép azt hitte, hogy csak vaktöltéssel lőnek. Ezért folytatni kellett a tüzelést, annyival is inkább, mert a parasztok is lőttek a katonákra. A mint azonban az emberek látták, hogy többen közülök halálosan találva földre rogynak s hogy a sebesültek kétségbeesett jajveszékelésben törnek ki, megfordultak s futásnak eredtek. Némelyek a házakban, mások a közeli kukorica földeken rejtőztek el. A katonaság visszavonult a közeli Zabnóba, hogy ott a további történteket bevárja. Az orvos állitása szerint a helyszinén maradt tiz paraszt közül hat meghalt, négy pedig sulyosan megsebesült. Hogy ezeken kivül mennyi kapott könnyebb sebet, még nem lehet konstatálni.

Szentesi hirek és közlemények.

— **Értesittetnek** az érdekeltek, hogy a megyei legtöbb adót fizető bizottsági tagok névjegyzékének egybeállitása Szegváron, a megyeház gyülés termében f. évi Október 3-ik és esetleg következő napjain fog eszközöltetni, mely határ időre és helyre az illetők megjelenés végett ezennel felhivatnak.

— **A városi hatóság** átirt az ipartanoda bizottsághoz, hogy tekintvén miszerint az ismétlő iskolába járó inasok az utcán sok rendetlenséget követnek el, — az iskoláztatás az esteli órákról nappalra tétessék át, s jelölje ki a bizottság erre nézve a legalkalmasabb nappali idő pontot. A bizottság aztán a délelőtt 10—12 óráját jelölte ki. Részünkről nem tartjuk sem helyesnek sem keresztül vihetőnek ezt a tervet, mert ha nagyon kivánatos volna is a nappali iskoláztatás, de a mestereknek meg, kik a nehéz ipar viszonyok által ugy is eléggé nyomva vannak, olyan nagy veszteség, mely inasaik elvonása által érné őket, — nem okozható. Különben sok más akálya is van még ez intézkedés életbe léptethetésének, miről azonban jövőre bővebben.

— **A dal és zeneegylet**, okt. 11-én hangversenyt rendezend a kaszinó helyiségében, következő műsorral: 1. Koronázási induló. 2. Szövetségi dal. 3. Valzer. 4. Beteg leány. 5. Serenade. 6. bordal. 7. „Huzd rá cigány“ népdal átirat. 8. Régi magyar lassu, toborzó és friss, Csermáktól. E sokat igérő programmra előre is felhivjuk a t. zene kedvelő közönség figyelmét.

— **A közelebbi ablak beverésekből** kifolyólag, 12 tagból álló, titkos rendőrség féle állittatott fel, kik fejenkint 30 forinttal dijjaztatnak havonként, vezetőjük pedig 50 forinttal. Különben e legények revolverekkel vannak ellátva. Reméljük, hogy városi polgáraink józan magatartása ez intézkedést feleslegessé fogja tenni, s oda tünik az mielőbb, honnan elő sem kellett volna kerülnie, t. i. a semmiségbe.

— **Meghivás**. A szentesi kereskedő ifjak önképző és segélyző egyesületének rendes és pártoló tagjai a f. évi october hó 14-én esti 8 órakor, az egyesület helyiségében megtartandó rendkivüli közgyülésre ezennel meghivatnak. A választmány nevében: Kulinyi József, egyl. titkár. Sonnenfeld Sámuel, elnök. Tárgysorozat: 1. Üresedésbe jött tisztviselői állások betöltése. 2. Állandó házszabályok megállapitása. 3. Inditványok tárgyalása.

— **Szomoru** csapás érte városunk egyik méltán köztiszteletben részesülő, buzgón tevékeny polgárát, Nagy Áron urat, ki is e hó 26-án elveszté szeretett nőjét. A gyászjelentés igy hangzik: Nagy Áron nyugalmazott uradalmi számtartó, maga s gyermekei: Károly, Sándor s neje Noravek Aranka gyermekeik: Sándor, Alexandra Anna és Aranka, — Róza s férje Pócs János, s végül testvére Samberger Károlyné Fekete Eszter, nevében szomorodott s bánatos szivvel jelenti felejthetetlen jó neje illetőleg anya, nagy anya, anyós és testvére Nagy Áronné szül. Fekete Reginának. élte 76 ik, boldog házasságuk 48-ik évében végelgyengülés következtében történt gyászos kimultát. Temetése a rom. cath. egyház szertartása szerint folyó hó 28-án délután 4 órakor leend. — Az engesztelő szent miseáldozat folyó hó 28-án délelőtt 8 órakor fog az Urnak bemutattatni.

— **Hirtelen halál.** Szilágyi Sándor városi képviselő neje, szül. Kálmán Juliánna asszony, e hó 27-én d. u. a tul-a kurcai városi kertben, hol épen szőlő szedéssel foglalkozott, hirtelen össze rogyott, s nem sok időre kiszenvedett. Béke poraira!

— **Több oldalról** hallottuk panaszolni, miszerint a fogyasztási bérlő nem tette kellő módon közhirré, hogy ő előtte a szüretet be kell jelenteni, valamint 24 óra alatt a nyert mustot is. Mert a templomok előtt megtörtént ugyan a hirdetés, de ez nem elég, mert ma már a közönség nagy része, nem az utcai hirdetésekből értesül valami felől, hanem a helyi hirlapokból, már pedig ezek egyikéhez sem küldetett be szóban forgó hirdetés, minélfogva aztán sokan nem tudván magukat mihez tartani, sulyos birság fizetéseknek, zaklatásoknak és bosszantásoknak lehetnek kitéve. Ez pedig nagyon rosszul van igy, s az adózó nép nem arra való hogy akárkinek hanyag eljárása miatt zaklattassék, birságoltassék, fizet az anélkül is eleget. Az elöljáróságnak pedig főfeladata, hogy őrködjék minden irányban, nehogy a közönség elkerülhető megterheltetéseknek és háborgatásoknak legyen kitéve, s reméljük, hogy figyelmét jövőre ezen körülményre is kiterjesztendi.

— **A héten beállit** egy ember egyik helybeli kereskedésbe, hol egyuttal valamelyik biztositó társaságnak is ügynöksége van, és azt mondja az ügynöknek: „hallja az úr, már ne vegye rosz néven, de én nem fizetem tovább a házam biztositási dijját, mert engem ugyan bolonddá nem tesz senki!“ Hogy hogy? — kérdi az ügynök. „Hát csak ugy, — felelt az ember — mert láttam hogy az ur ott járt a napokban vagy hatod magával a házam körül, és ketten is benéztek a keritésemen. Mindez pedig csak azért volt, hogy ha letalálna égni a házam, hát nem fizetnék ki a kárt! Hja, tudom én a mit tudok!“ És hiába volt minden beszéd, hiába mondta az ügynök, bogy ő 6 esztendeje, hogy nem is járt a 4-ik tizedben, — mind nem ért semmit, az ember abban hagyta a biztositást, mert hiába „az ő eszén nem lehet tuljárni.“ — Ilyen csodálatos embereket is meg terem a föld!

— **Az uj Kurca** hid földmunkálatai, a mennyire a viz miatt lehetett, már befejeztettek. Továbbá dolgozni egyelőre nem lehet, mert a viz még máig nem indult meg, és a mi még nagyobb baj, a hid tervezet mely jóváhagyás végett a miniszteriumhoz felküldetett, még máig sem érkezett vissza. Le küldték ugyan már e tervet a szegedi folyammérnökséghez felülvizsgálat végett, s az az alapzatot egy méterrel lejjebb vetetni javasolta de azóta aztán a terv nem került elő.

— A **magtár épület** városházává való átalakitási munkálatai serényen folynak. Bontás közben rá akadtak

Folytatás a mellékleten.

„Szentes és Vidéke“ tárcája.

A harangozó leánya.

ELBESZÉLÉS.

(Folytatás.)

„Kicsoda akar ily sötét éjszakán, és ily zivatarban a toronyban felmenni?“ kérdezé a harangozó. „Menj, leányom! Nézd meg, ki az. Talán valamely üldözött kér bebocsáttatást. Siess kedves leányom!“

Mariska gyorsan távozott nemsokára ismét visszatért, Henrik rajnai halásztól követve.

„Mi vezethet téged ily későn hozzánk, kedves Henrik?“

„Bocsásson meg, keresztapám, hogy ilyen későn háborgatom. Hanem egy hirrel tartozom, a mely nagyon sürgős és önre nézve fölötte fontos: Erdmann irnok, ki annyi bút okozott önnek, az ellenség kiséretében huroklovagként vonult be városunkba. Ezen gazfickó gonoszságot tervez Mariska ellen.“

„Erdmann?“ mondá meglepetve Mariska.

„Az a fickó,“ tevé hozzá Verner, „ki már annyi álmatlan éjszakát okozott nekem, ellenségként jött volna be saját szülővárosába? Az borzasztó!“

„Ne aggódjatok!“ szólt közbe Mariska. „Köszönöm buzgóságodat, kedves játszó pajtásom! Most figyelmeztetve vagyunk és nyugodtak lehetünk. A mi tornyunkba nem oly könnyen fog jutni, és ha egyszer Burkhard oltalmában vagyok, akkor nem lesz oly vakmerő, hogy házi nyugalmunkat zavarja.“

„Te Mariska, könnyedén veszed a dolgot!“ viszonzá Henrik. „Erdmann gazember; ő Monclar tábornok különös oltalma alatt áll és nagyon jól tudjuk, hogy garázdálkodtak a barbárok más helyeken. Légy óvatos!“

„A jó isten él még!“ mondá kedélyesen a leány. „Ő az én támaszom, az én sziklám, melybe kapaszkodom, ha a hullámok elnyeléssel fenyegetnek. Én nem aggódom, barátaim! Ti is legyetek nyugodtak és bátrak, s jöjjön bármi, emlékezzünk mindig rá, hogy a jó isten még él s nem hagyja gyermekeit elveszteni.“

„De azért szükséges az óvatosság,“ viszonzá Henrik. „Én óvtalak benneteket a gazfickó minden lépését fogom kisérni. Gondoljátok meg, hogy ellenség kezében vagyunk és Erdmann megátalkodott gonosztevő. — Mára nincs egyéb mondanivalóm. Isten legyen veletek, kedveseim!“

Henrik távozott és a harangozó leányával a mindenható oltalmába ajánlották magokat.

III. MONCLAR TÁBORNOK.

Monclar tábornok Speyerben a pöspöki palotát választá ki lakóhelyül. A házi kápolna melletti szobában ült és Erdmannal sakkozott. Sokáig uralkodott a legmélyebb csend, mert a holt alakokat mind a kettő óvatosan és remekül hurzták. Hol az egyik, hol a másik nyert előnyt. Végre, hosszú hallgatás után, a tábornok örömteljesen mondá: „Sak a királynénak!“ — Erdmann zavarba jött; de nemsokára nyugodt lett, óvatosan tett huzást, hogy királynőjét védje s játékát biztosnak vélte. De ez nem tarott sokáig, mert a tábornok ellenfele helyzetében ismét egy bajt fedezett föl s Erdmann királynéja elvolt veszve.

„Erdmann, Erdmann!“ mondá Monclar, „hogy játszol te ma?

Ha igy folytatod, akkor meg kell buknod.“

És mindkét fél ujra vette föl szakavatottan a harcot s azt óvatosan folytatták. A tábornok arra törekedett, hogy a nyert győzelmet minél előnyösebben használja föl, mig játszótársa és szolgája csak az állás megtartására szoritkozott. A tábornok támadólag lépett föl — ellenfele iparkodott a veszélyes állásokat védeni, s habár az utóbbinak helyzete veszélyes volt, mindazáltal a játékos még mindig úgy tudta védeni alakjait, hogy Monclarnak a kedvező állás dacára minden ügyességét kellett összeszednie, hogy a csatatért mint tökéletes győző megszállva tartsa, Végre diadalmasan kiáltá föl: „sak és — bukás!“

„Nos,“ tevé örömteljesen hozzá, „végre sikerült nekem is, téged lefózni! Különben úgy látszik nekem, hogy szülővárosodban minden sikerül; mert már bevonulásunkkor minden kardcsapás nélkül hódolt meg; a legöregebb polgárok alázatosan adták át nekem kapuik kulcsait; győztesekként vonultunk be és a lakosok vetekednek katonáinkkal a falak és tornyok lerombolásánál. És mind ezen váratlan eredmény még nem elegendő, még a sakjátékban is győztes vagyok oly mester fölött, a milyent eddig nem ismertem. Valld be, Erdmann, hogy a szerencse gyermeke vagyok!“

„Nem lehet tagadni, tábornok ur, hogy a magasztos szelleme rövid idő alatt annyit létesitett, hogy ehez egy Turennenek évekre lett volna szüksége, s szinte örömmel nézi az ember, hogy iparkodnak férfiak és ifjak azt lerombolni, amit egykor elődeink, nagy ügygyel bajjal épitettek. Hanem bocsásson meg, ha tábornok urnak rajtam nyert győzelmét kétesnek mondom.“

„Hogy hogy?“ rivalt rá a tábornok.

„Excellenciád kegyesen megengedni méltóztatott,“ viszonzá alázatosan Erdmann, „hogy az igazat mindig szivemben s ajkamon hordjam. Mint alázatos szolgája tehát most is kell engedelmeskednem e parancsnak s kijelentenem, hogy a mai játékban nem vesztettem volna, ha bánat nem nehezednék szivemre.“

(Folytatása következik.)

HIRDETÉSEK.

NYILT-TÉR.

Az idő óta, hogy Kohn Gábor szentesi lakos lakásának ablakait f. hó 24-ik napjára viradólag éjjel, még eddig ismeretlen tettesek beverték, azon hir van városunkban elterjedve, hogy ezen ablak beverést én követtem el. — Miután én nekem az ablak beverőkkel semmi összeköttetésem sincs, és eddigi magam viselete senkit sem jogosithat fel arra hogy róllam törvénybe ütköző cselekmények elkövetését tételezhesse fel: kijelentem, hogy azt, ki rólam ezen hirt elterjesztette, s elég vakmerő volt engem alaptalanul gyanusitani, haszontalan aljas rágalmazónak tartom.

Nagy Imre
esztergályos.

(*A nyilt-térben közlöttekért a szerkesztőség nem vállal felelősséget

---

Értesités.

Van szerencsém a n. é. közönség tudomására hozni miszerint lakásomon **fakoporsók** a legnagyobb választékban kaphatók, ugy szinte kaphatók egész uj divatu **szemfedelek, lepedők, matracok, párnák, kész halotti ruhák, harisnyák, koporsó behuzáshoz mindenféle szövetek stb.** szóval azon helyzetben vagyok, hogy a nállam rendelt, koporsókat minden további vásárlás nélkül, a fentebbi cikkekkel ellátva, bámulatos olcsó árért elkészithetek.

Felkérem tehát a n. é. közönséget, a kire az a szomoru kötelesség vár, hogy koporsót kell vásárolnia, sziveskedjék vásárlás végett hozzám fordulni.

A temetkezéshez szükséges **ravatallal is szolgálok.**

Magamat a n. é. közönség figyelmébe ajánlom és pártfogását kérve maradtam alázatos szolgája:

Rácz Zsigmond,
asztalos.

(Lakásom II. tized az olajmalom közel szomszédságában.)

HIRDETÉS.

Vasárnap, október 7-én, nyilvános eladáson, a tégla száritó szin, szerszámok és fanemüek, a többet igérőnek, készpénz fizetés mellett, a városi téglatelepen elfognak adatni.

Giessfeld Imre.

Pacher Sámuel házában egy bolthelyiség mellék raktárral, és egy szobával együtt haszonbérbe kiadó.

Néh. Özv. Szalay Jánosné hagyatékához tartozó alsóréti tanyaföldet és egy városiház szabad kézből eladandók. A venni szándékozók kurcaparti útca 16 szám alatt alkut köthetnek.

A réf. egyház tulajdonát képező piactéri régi kántori lak egy vagy több évekre haszonbérbe kiadó, — bérelni kivánók a gondnoki hivatalnál jelentkezzenek.

Nyiri József 180. sz. a. lakosnak, lapistói és alsóréti tanyáján több boglya szalma török polyva van eladó. — Alsó réti földje pedig a rajta lévő tanya épületekkel együtt kedvező feltételek mellett örök áron eladó; vagy több évekre haszonbérbe is kiadó.

NON PLUS ULTRA
Kuba-kávé

épen most érkezett, nagyon zamatos, erős finom izű, nagyszemű

1 kiló 1 frt 80 kr.

továbbá következő fajtáju, nagyon tiszta, finom és jutányos áru **kávé; 1 kilójá-**

Gyöngy Ceylon kék	1	98
Gyöngy Costaricca zöld	1	68
Gyöngy Manilla világos	1	65
Ceylon, legfinomabb	1	70
A ab-Mokka	1	84
Afi kai Mokka	1	4
Menado Aranyjáva	1	60
Java malang zöld	1	36
Domingo, válogatott	1	40
Santos, tiszta izű	1	30
B asil, nagyon erős	1	20
Bahia, jó izű	1	18
Jamaika, erős és jó	1	14
Kimust ált, szolgáknak	—	96

postán, utánvét mellett $4^3/_4$ Ko. tartalommal, mindenféle vám- és posta bérmentesen küldetik ugy, hogy az átvevőnek semmi költséget sem kell viselni.

MAITI R. Triestben.

ÖLFA
ELADÁS!

Alólirott tudatom a nagyérdemű közönséggel, hogy a **Tiszán**

Bükk-, Gyertyán- és Cser tüzifáim

vannak eladók; vételek ottani megbizottam **Pásztor Györgynél** is eszközölhetők.

Zsoldos Ferenc.

Alólirottnak van szerencséje a t. közönségel tudatni, hogy a Tiszán, tiszta darabos

SALON KŐSZENE

van készletben. A Tiszán m. mázsája 1 frt 60 kr. házhoz szállitva 1 frt. 80 kr. — Szintén **KOVÁCS-SZENE** is (szabolcsi) és **ÖLFÁJA** is jutányos áron s kitünő minőségben létezik.

tisztelettel:
Weill Salamon.

---

4. Itéljetek magatok.

Mily gyakran vonakodik valamely gyógyszer megvételétől, a melyet pedig mindenki magasztal. És ugyan miért van e tartózkodás? Egyszerüen csak azért, mert nem akarunk haszontalan kiadást tenni, bármily csekély legyen is az. De itéljetek magatok, hogy egy 70 krnyi csekély kiadást lehetett volna-e jobbra forditani, mint a következő esetben.

„Miután 12 évig székrekedésben s az ezzel járó fájdalmakban szenvedtem és sehol segitséget nem találtam, pedig fürdőket is használtam, egészségem helyreállitását egyedül Brandt R. gyógyszerész svájci labdacsainak köszönöm. Azok használata óta a legjobb egészségem van, mit ezennel bizonyitok. Kelt jun. 12-én, az eisendorfi üveghutában Weissensulz mellett, Csehországban. Bairle M. főüvegfuvó mester."

A labdacsok valódiságára nézve ügyelni kell, hogy a doboz cimlapja Brand Richárd aláirásával s a fehér kereszttel vörös mezőben el legyen látva.

1259
883. tkv.

Árverési hirdetmény.

Feuer Mihály félegyházai lakos végrehajtatónak, Forgó Anna férjezett Kása Balázsné Ó-kécskei lakos végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében a kérelem következtében a végrehajtási árverés 338 tőkekövetelés és ennek 1882 évi aug. 15-ik napjától járó 6% kamatai 22 frt 65 kr. perbeli 9 frt 65 kr. végrehajtási már megállapitott, valamint jelenlegi 14 frt 35 kr. és a még felmerülendő költségeknek kielégitése végett az 1881 LX. t. cz. 144 §. alapján és a 146. §. értelmében (a csongrádi kir. járásbiróság) területén lévő Csongrádon fekvő a csongrádi 527 számu tjkvben foglalt 894 hrszámú 555 összeirás szám alatti Forgó (Mihály) Katalin Gög Istvánné Forgó (Mihály) Viktoria férj: Kanyó Istvánné Forgó (Mihály) Mária, Forgó Anna Kása Balázsné, kiskorú Forgó István, Piroska, továbbá László István nagykorú, László Erzsébet Gulyás Lászlóné, nagykoru László Mihály, László Mária Forgó Jánosné, kiskorú László Rozál, és János nevükön lévő osztrák magyar értékü 224 frtra becsült házra és beltelekre, a csongrádi 6705 sz. tjkvben foglalt 2809/b. számú 312 [ ] terü Nagy József Forgó Anna Kása Balázsné, és kiskoru Forgó István és Piroska nevükön lévő 22 frtra becsült bökényi szántóföldre ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendeltetik.

Az árverés megtartására határidőül **1883 évi október hó 16-ik napjának délelőtti 9 órája** a csongrádi kir. járásbiróság hivatalos helyiségében tüzetik ki.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 22 frt 40 kr. és 2 frt 20 kr. készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881 évi november 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyministeri rendelet 8. § ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Az elrendelt árverés a fentemlitett 527 és 6705 sz. tjkvben feljegyeztetni rendeltetik.

Miről Jenovay Dezső felperes ügyvéde félegyházi lakos azzal, hogy a „Szentes és Vidéke" cimű lapban a hirdetést eszközölje, és a hirdetés megtörténtét ezen járásbiróságnál igazolja, — Forgó Anna férj: Kása Balázsné ó-kécskei lakos mint végrehajtást szenvedő — Forgó Mihály Katalin férj: Gög Istvánné, Forgó Mihály Viktória férj: Kanyó Istvánné, Forgó Mihály, Mária, László István, László Erzsébet Gulyás Lászlóné, László Mihály, László Mária Forgó Jánosné, — kiskorú Forgó István és Piroska, valamint László Rozál és János érdekében Csongrád megye árvaszéke, Lipóvszky Andor városi közgyám — Szántai Kiss János csongrádi lakos mint betáblázott hitelező, a szegedi kir. adófelügyelő, Kátai Urbán István érdekében Réti Ferenc ügyvéd valamint Csongrád városi elöljáróság az árverésnek a templomok előtt leendő közhirré tétele és az árverési feltételeknek a község házánál leendő kifüggesztése végett a hirdetmény és a feltételek megküldése mellett értesitendők.

A csongrádi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság 1883. augusztus 6-án.

SZARKA.
kir. jbiró.

HIRDETÉSEK.

Van szerencsém a t. c. gazdálkodó közönség tudomására hozni, hogy a

HAJDU JÁNOS ÁLTAL

feltalált és készitett egészen kovácsolt vasból készült KETTÖS EKÉK

nálam kaphatók és megrendelhetök.

Tisztelettel

SZÉNASY FERENC
vas- és füszer kereskedö.

Ezen ekék kitünö voltát bizonyitja következö bizonyitvány: Hajdu János kovács mester úr saját készitményü legujabb és legjobb féle kettös ekéje, melyet e hó 1-én tartott ki próbálás után megvettem, következöleg müködött, dacára a legnagyobb szárazság és bárki által is ismerve a réti földnek talaját, gyökeres gazos és a szárazság következtében oly száraz kérges és repedezett, hogy most a szántásra gondolni sem lehet, vagy pedig nagyon jó erövel, a próbát tehát megtettük még pedig a legjobb megelégedésemre, úgy hogy 4 lovat befogtunk és a borozdálás után egy pár fordulóra az eke neki igazittatott és a szántást a legkitünöbben tette 3 col mélyen a maghazat oly gyönyörüen rakta ki, hogy nincs szem a mely egy-egy fordulót megtudna különböztetni; fö pedig az ekében, hogy oly könnyü mit magam sem hittem, 4 ló viszi bátran; fogni nem kell és talpon jár, igazitani lehet lejjebb, kisebbre s nagyobbra. Kifogástalan, a jelenlevök legnagyobb megelégedésére, ugy hogy senki ellenvetést nem tudott tenni. Ezt bizonyitom én vevö Gombos József és többen kik az eke müködésének szemtanui voltak.

Ifjú Gombos József m. k.

Szénsavdus természetes égv. asztali viz, hathatósnak bizonyult a légzési szervek és gyomor bántalmainál.

Kutvállalat

KHAL és TÁRSA

Krondorfban (Carlsbad mellett.)

FŐRAKTÁR

SZENTESEN: Gunst Lipót úrnál.

HIZÓ ÜRÜK ELADÁSA.

Őrgróf Pallavicini Sándor mindszent-algyöi hit bizományi uradalma UJMAJORI gazdaságában (vasut állomás Kistelek) 312 darab hizó ürü folyó év szept. hó 30-án reggeli 9 órakor nyilvános árverés utján készpénz fizetés mellett eladatni fog.

Uradalmi felügyelöség.

KINCSEM SORSJÁTÉK BUDAPESTEN

húzás október hó 22-én.

I. főnyeremény értéke 50,000 forint

2. főnyeremény értéke 20,000 forint.
3. főnyeremény értéke 10,000 forint.
4. főnyeremény értéke 8000 forint.
5. főnyeremény értéke 6000 forint.
6. főnyeremény értéke 5000 forint.

továbbá 2 nyeremény á 4000 frt, 3 nyeremény á 3000 frt, 5 nyeremény á 2000 forint stb. összesen

10,000 nyeremény = 186,000 forint.

Minden nyeremény készpénzben kifizettetik

20% levonással mint a külömben is szokásos állami nyeremény adó equivalentje.

Minden sorsjegy vevönek a sorsolás után a hivatalos sorsolási jegyzék bérmentesen és dijtalanul megküldetik.

Sorsjegyek 1 forintjával (11 sorsjegyek 10 forint)

kaphatók: a „Szentes és Vidéke" nyomdájában, (Nyiri Dániel úr háza, Uri-útca 133-ik sz.) és a magyar lovar egylet sorsjegy irodájában Bpest, (nemzeti-casinó.)

Tekintettel a „Kincsem sorsjáték" rendkivül elönyös játéktervére, a sorsjegyvevök saját érdekükben arra figyelmeztetnek, hogy a „Kincsem sorsjegyeket" a más oldalról szétküldött ló- és áru-sorsjegyekkel össze ne tévesszék.

Főnyeremények
50,000 forint
20,000 forint
10,000 forint
8000 forint
6000 forint
5000 forint
stb. összesen
10,000 nyerem.
készpénzben fizetendö.

A sorsjegy ára
csak
1 FORINT.

Nyomatott „Szentes és Vidéke" könyvnyomdájában Szentesen, 1883.

azon földalatti üregre, mely hajdan az uriszék idejében börtön helyiségül szolgált.

— **Szinészet**. Rendkivüli érdekes estének nézünk ma éléje a szinházban. Bogyó, e derék igazgató nagy költséggel megszerezte Várady Antal kitünő szinmű irónak, „Mózes“ cimű híres történeti szinművét. Bizonyára nagyon sokakat érdekelni fog e nagyszerű darab, s valószinüleg nagy számu közönség fogja megragadni az alkalmat, hogy az előadást megnézze. Különben is utolsó előtti előadás lesz már ez, s holnap az „Igmandi kis pap“ pal elbucsuznak tőlünk derék szinészeink kiket jó emlékünkben fogunk tartani, valamint a társulat kitünő igazgatóját Bogyó Alajost; ki rendkivüli áldozat készséggel és minden speculátió mellőzésével mindenha buzgón törekedett, hogy a közönség igényeit kielégithesse. Sok sikert kivánunk neki uj működése terén, s megvagyunk győződve róla, hogy a szinpártoló közönség elismerését és szeretetét, ott is szinte oly mértékben ki fogja nyerni, mint nálunk!

— **Szép eredmény**, A háziipar kiállitás tiszta jövedelme az egylet javára 303 frt. s 47 kr. lett.

— **Üzleti értesités**. Szentes, 1883. szept. 28. Piaci forgalmunk a folyton tartó lanyha hangulat mellett igen csekély, az egész heti buza eladás, dacára annak, hogy szent-Mihály hete volt, alig lehet 1500 mmázsára becsülni, pedig buza van, hanem azon reményben, hogy szent-Mihály nap után az árak javulni fognak, tartózkodnak az eladástól. Buza ára 8 frt 50 krtól 9 frtig, Ó-kukorica köble 6 f. 20 kr. mm. 6 frt. 50 kr. Árpa köble 5 frt. 20 kr. mm. 6 frt 70 kr. Zab köble 4 frt. Köles köble 5 fr. 40 kr. mm. 6 fr. Szalona mm. 55 fr. kövér sertés 50 kr. kilója, leszámitva párjától 45 kiló élősuly és négy százalék tólit. Sertés hus a piacon csontosa 52 kr. hus és kolbász 68 kr. marhahús kilója 48—52 kr., juhhús kilója 44 kr. fagyú mm. 42 fr.

— **KIVONAT** Szentes város hiresztelő könyvéből Cele Szabó Jánosnak az alsó réten 5 részlet földje van dinnye alá kiadó, értekezhetni lehet IV. t. 623. sz. házánál — Kiss Sándor örökösök I. t. 254 sz. házuk szabad kézből eladók. — Kiss Sándor czipész I. t. 272 sz. házánál egy udvarra nyiló bútorozott szoba azonnal kiadó. — Özv. Szél Istvánnénak az alsóréten 20 hold földje dinnye alá pénzért kiadó, négy boglya szénája, pélyvája, árpaszalmája és gyékénye van eladó. — Borsos Zsigmond I. t. 273 sz. ai. lakosnak Teésen 4 reszlet földje eladó. — Halász Sz. Mihály III. t. 72 sz. ai. lakosnak Fábiánba két kazal szalmája, és egy góréja van eladó. — Özv. Bori Sándorné II t. 278 sz. ai. lakosnak a vekerlaposon 4 hold földje dinnye alá pénzér kiadó. — Székely Dánielnénak a derekegyházi oldalon 12 hold földje, épületekkel együtt eladó, értekezni lehet a helyszinén. — Kristó Nagy Antal II t. 145 sz. ai. lakosnak Belső ecseri 49 hold és kajáni 36 hold földje több évekre haszonbérbe kiadó. — Kis Rác István III. t. 109 sz. háza eladó. — Szegi Ferencnek a vekerzugban 75 hold tanyajöldje, s az alsó réten 40 hold földje több évekre haszonbérbe kiadó, és 8 hold gyékénye lábán eladó. — Grüwald Józsefnek, a Robicsek féle kispiaci háza, kedvező feltételek mellett eladó, és a 19 ik rátában itcésre van szüksége. — Borbély János szürszabónak királyságon 25 hold földje feles munkálatra kiadó, és az alsóréten egy boglya búza szalmája van eladó. — Pakher Sámuel I. tized 312. sz. házánál egy bolt helyiség raktárral együtt, és egy szoba bérbe kiadó. — Pap Bálint I. t. 692. sz. háza kedvező feltételek mellett kiadó. — A bökenyi birtokosok, legelő kiadása tárgyában, a bérleni szándékozókkal együtt, holnap, vagyis szept. 30 án d. u. 2 órára, Kálmán Mihály házához meghivatnak. — Héja József III. t. 375. sz. a. lakosnak a vekerzugban dohány földje van buza alá kisebb nagyobb részletekben haszonbérbe kiadó. — Sarkadi N. Istvánnénak Teésen 12 és fél hold földje a megfelelő tanya épülettel eladó, ugy szintén N. Tökén 21 hold mely nagy tőkei esetleg nagyobb mennyiségbe haszonbérbe kiadandó. — Horváth Ferencz úrnak, kistőkei 187 katasztrális hold szántó, kaszáló és legelő földje, egy évre haszonbérbe kiadó.

Hirek a szomszédságból.

— *A szegediek* roppant készülődéseket tesznek a király fogadtatására, kinek számára 35 vagy 40 szobát kárpitoztatnak be az uj városháza épületében. A gazdálkodó leányok kik diszbe öltözve fogadják ő felségét, már megállapitották az egyenruhát, melybe öltözni fognak. Állni fog ezen ruházat ezüst sujtásos kék selyem huszárkából, virágos kék selyem kőtőből, és fehér apró virágos batiszt szoknyából. Ilyen diszruhás lány, a legszebbek közül válogatva 2—300 lesz. A különféle egyleti tagok száma, kik tömegesen zászló alatt fognak kivonulni, a 7000-et haladni fogja. Általában a szegediek mindent elkövetnek hogy az uralkodót mentől fényesebben fogadhassák. Különféle küldötségek és méltóságok is nagy számmal jelentkeztek már eddig is, ugy hogy Szeged alig fog a vendégeknek helyet adni tudni. A bevonulás alatt a rend kedvéért 60 utca lesz a közlekedéstől elzárva.

— *A szegedi* pompás uj hidat átadták a mult héten a forgalomnak. Egyuttal megemlékszik az egyik odavaló lap az ócska hajóhidról is, melyet némelyek Szentesnek akarnának megvenni. Hát azt mondja erről a szegedi lap, hogy olyan régiség az, mely nem sokkal lehet fiatalabb a Noé bárkájánál, s oly rozzant már egész ő minéműsége, hogy az évenkénti reperálgatása Szeged városának, egyre másra 10 ezer forintjába került, s kiszámitja, hogy a temérdek reperatio költségeken már eddig akar 4 vashidat is lehetett volna épiteni. Ne vegyük hát meg csak mégsem Szentesnek ezt az ócska históriát!

— *A mágocsi* diszes kath. templom épitési munkálatai már annyira előhaladtak, hogy a felszentelés, talán már a jövő hónap folyamán megtörténhetik.

— Szegvárról irják az „E-s“-nek a következő esetet: Vig Györgyné szegvári napszámosné julius 14-én egészséges leánygyermeket szült. Szeptember 23-án egy uj szülöttel egy fiu gyermekkel lepte meg környezetét. Anya és gyermek legjobb egészségnek örvendenek. A juliusi gyermek után az anya lefeküdt és pár hétig pihent, aztán folytatta munkáját. E hó 23-án aztán megszületett a másik gyermek. Az asszony egész jól érzi magát.

VEGYES.

— Egy oláh asszonynak teljes életében az volt a kivánsága, hogy ha ő meghal, fényes halotti tort tartsanak a tiszteletére, olyat, a milyet még a falu nem látott soha. Meg is tette erre nézve végrendeletében az intézkedéseket részletesen, mindazonáltal nem igen bizott az örökösökben, hogy azt pontosan teljesitsék, kapta tehát magát s még életében megtartotta a tort. Oda hivatta a a pópát, a ki annak rende és módja szerint elénekelte a halotti énekeket, behivatta a sok szomoru felet, s avval neki dültek a gazdag lakomának, melyen aztán nem csak a szomoru gyülekezet papostól együtt tisztességesen berugott, hanem maga a tiszteletbeli halott is, ugyhogy végre elfelejtvén a maga gyászos állapotát, a pappal együtt táncra kerekedett.

— A pápa mint örökös. Vicenza városában pár nap előtt elhunyt Dariauzzo nevű kereskedő, ki harmad fél milio lirányi vagyonát kizárólag a pápának hagyományozta, hogy üdvösségéért miséket mondjon. A mellőzött rokonok azonban pörrel támadták meg a végrendeletet, azon alapon, hogy a jámbor kereskedő végnapjaiban nem volt az eszénél. A biróság már napot is tűzött ki az ügy tárgyalására, midőn a pápa azt a javaslatot terjesztette a rokonok elé, hogy adjanak neki 300,000 lirát a végrendelkező által kitűzött célra, a többiről lemond.

— Szörnyű gyilkosság. Karánsebesről irják: Szandu M. kavaráni román lelkészt pár nap előtt egy odavaló paraszt kegyetlen módon gyilkolta meg. A gyilkos éles bárddal hátulról két részre szelé az agg lelkész koponyáját; felnyitá konyhakéssel a halott mellét, kivágta a szivét és megette. A gonosz embert azonnal elfogták a szörnyű tett szinhelyén, de azt mondják, tettét őrült állapotban követhette el, mert már régóta vettek észre rajta jeleket melyek nem igen vallottak józanság mellett. Különben semmi ok sem volt a gyilkosság elkövetésére mert soha semmi viszály nem volt kettőjök közt.

— Nagy izgatottságot keltett a kőbányai téglagyár telepen Lázár Kázmér napszámos esete. A nevezett már két év óta dolgozik a gyárban, és rendes munkásnak ismerték; midőn közelebb eldobta szerszámait és iszonyu orditás közt egyik vályogvető gödörbe vetette magát. Két társa nagynehezen kihuzta a már fulladozót, aki ekkor örjöngve rátámadt megmentőire s oly erővel védte magát, hogy négyen alig birták megfékezni. Saját testét harapdálta s torkát fojtogatta, ugy hogy kénytelenek voltak megkötözve beszállitani a Rokus kórházba hol a legmagasabb foku elmezavart vették észre rajta.

— A szegény csángóknak a kiket oly nagy zajjal hoztak be az országba, ugyancsak rosszul folyik dolguk ujhazájukban, hova oly édes remények közt jöttek. Már ismét kezdenek vissza szállingózni Bukovinába, csak a minap is vagy 20 kocsival utaztak Erdélyen keresztül szomoruan, teljesen lerongyosodva és elszegényedve. Bizony nagy lelketlenség volt őket kihozni, ha egyszer nekik való helyet nem tudtak magyarországon adni!

— Mindenre akad ember. Pedig nem kevés. Bizonyitja ezt az is, hogy az angol hóhér meghalálozván annyin pályáznak a megürült állomásra, hogy a belügyminister már egészen kétségbe van esve. A folyamodók kérvényeiket a legkülönösebb okokkal támogatják. Egyik dicsekszik, hogy különös akasztás módot talált ki, mely pillanat alatt és fájdalom nélkül oltja ki az életet; egy másik csak 20 forintot kiván egy főért az eddigi 10 forint helyett; a harmadik pedig mint kiváló működevelő kinálkozik. De legkülönösebb a belügyminiszteriumhoz érkezett ajánlatok közt a következő: „En Righy Henry, trimdeni lakos, 6 láb 1 hüvelyk magas vagyok, 196 fontot nyomok, éveim száma 35, elfoglalni ohajtom a nemrég meghalt Marwood hóhér állását. Föl tudnám akasztani saját testvéremet a nélkül, hogy a legkisebb félelem vagy szánalom venne rajtam erőt.“ — Az eddig beérkezett folyamodók száma az 1200-at haladja! Ennyi hóhér akár az egész Angliát felakaszthatná.

— Tébolyodott gyermekgyilkos. Egy francia községben rettentő eset történt a mult héten. Lakott a faluban egy Mogneyné nevű asszony, a ki tavaly megőrült és tébolyában elvágta tizenötnapos kis csecsemője torkát. Bevittek a boldogtalant az őrültek házába, honnan azonban a napokban kieresztették, mert az orvosok azt mondták, hogy már teljesen kigyógyult. Hazaérve első dolga az volt, kimenni a burgonyaföldre, magával viven három kis leányát, a kik közül a legidősb tiz éves volt, a legifjabb pedig negyedfél. A mezőn egyszerre egy munkás magában látja futni az asszonyt, a kinek a ruhájáról csurgott a viz, „Jőjjön, kiáltá a munkásnak, beleestem a vizbe.“ „Hát menjen haza és váltson ruhát“, mondá a munkás. „Igen, de a kicsinyeim azok benmaradtak a vizben“, szólt az asszony a mocsár felé mutatva. A munkás rosszat sejtett és a mocsárhoz szaladt. A három kis leány ott feküdt az iszapban meghalva. Az asszony saját kezével fojtotta őket a vizbe, még pedig mivel a viz igen sekély, le kellett nyomni fejöket egész a fenékig. A gyilkos anyát visszavitték az őrültek házába.

— Nagy szerencsétlenség történt Woolwichben, Angliában egy bombatöltő műhelyben. Egy már megtöltött hatvan fontos bomba egyszerre irtózatos robajjal szétpukkant. — Sürű füstfelhők gomolyogtak az égnek mire a bombák egymásután kezdtek felrobbanni. Lángok csaptak föl és most rettentő percek keletkeztek: álló háromnegyed óráig robbantak föl sorra az óriási bombák, hallállal és romlással fenyegetve Woolwiche- és Plumstead környékét öt angol mérföld távolságban. A lakosság pincébe menekült, mintha ellenség bombázta volna a várost. Számos ház lett rommá. A fegyvergyárban iszonyu felindulás volt az ott dolgozó nyolcezer munkás közt. De a rettentő veszély dacára is akadtak bátorszivűek, kik kézifecskendővel a műhelybe hatoltak és oltani akarták a tüzet. Csakhogy vissza kellett vonulniok, mert ember nem állhatta ki a hőséget és füstöt, melyben percenkint ezer forgácsot szóró bombák sültek el. Szerencsére a többi műhely nem állt összeköttetésben a veszedelem szinhelyével és igy csaknem az összes munkások megmenekülhettek. Két óra mulva elaludt a tűz; a teljesen rommá égett műhelyben két elszenesedett holttestet találtak.

— Egy béka vasuti baleset okozója volt Bodenbach mellett e napokban. Egy vonat kisiklott a vágányból, mert egy varangyos béka — nyilván éjjeli szállást keresve — a váltó sinje mellé lapult; mikor a váltót igazitani akarták, a nyelv nem érintkezett a sinnel, mire a vonat kizökkent. A béka életével fizette meg a baleset okozását.

— A khinai császár, most tizenegy esztendős és nagykorunak csak öt év mulva fogják nyilvánitani. A kik közelébe juthatnak, mint istent imádják őt. Anyja minden hónapban egyszer látogatja meg és térdet hajt előtte; igy cselekszik az apja is. Nyolc eunuch szolgálja őt éjjel-nappal; ünnepi alkalmakkor a cselédségnek nincs szeri-száma. Az isteni fiu csaknem mindig magában van, de az eunuchok nagytisztelettel közbelépnek, ha a kelleténél többet akarna enni. A kis császár mindennap tanulja a khinai és mandsu nyelvet, mindeniket, másfél óráig. Két órát lovaglással és nyillövéssel tölt. Tanitói, mikor belépnek szobájába, térdre borulnak előtte aztán leülnek. Hogy a szegény gyermek mivel tölti a többi időt, azt senkinek sem mondják. Előde termeiben lakik és egy roppant ágyon alszik, melyet elődei divánul használtak. A miniszterek mindennap tisztelkednek nála a nagytanácsteremben; a fiu trónján ülve fogadja őket.

— Orlice lutri tanár. Sok lutris embert rászedett ez a jó madár még Szentesen is, az ő jópénzért árult lutri számaival, mindazáltal mégis sokan hittek neki. Most kiderült, hogy ki és mi ő tulajdonképpen. Hát bizony az ő becses neve nem is Orlice, hanem Ptacek, hivatalára nézve kicsapott tanitó. Itt szolgált valahol Ausztriában, aztán katona lett s átszökött a poroszhoz. Most a berlini törvényszék cim bitorlás miatt elitélte.

— Bécsben van most egy művész a ki 400 betűt képes egy buza szemre irni! E betűk igen szépek, de oly aprók, hogy csak nagyitó üveggel olvashatók.

— Csehországban történt ez az eset: egy munkás, a ki feleségét elhagyta, szerelmi viszonyban élt egy loderici parasztasszonnyal, a ki férjétől szintén elválva élt. E napokban történt, hogy a mikor az asszony ép szerelmi légyottjáról távozott, több asszony rálesett. Rárohantak, lenyirták a haját és fejét bekenték szekérke-

nőcsesel, azután tollat s szórtak rá, ruháját pedig feje fölött összekötötték s igy üzték, kergették keresztül kasul a mezőn.

— A tréfás szökevény. Bécsből egy fiatal pénztárnok nehány ezer forintot kicsenvén a kassából, megszökött s Amerikáig megsem állt. Egyuttal azonban az illető katona is volt s most, hogy bekellett volna neki rukkolni, szépen levelet irt a katonái hatósághoz, melyben egész komolyan előadja, hogy engedtessék meg neki, hogy s gyakorlatokról elmaradhasson, mert némi kis akadályok miatt, most az egyszer nem jöhet haza!

— Emberirtó vihar. Észak-Amerikában Nassau várost f. hó 18-án borzasztó vihar majdnem egészen elpusztitotta. A házak nagyrésze romban hever. Hatvan ember meghalt. Sok hajótörést szenvedett.

— Ritka jutalom. Nehány évvel ezelőtt egy fiatal tiroli kimentett egy angol ifjút a Bodentó hullámai közül, a miért a megmentettnek atyja 1000 font sterlinget hagyott a tirolinak végrendeletében. Minthogy azonban a megmentett fiú nem rég meghalt, az atyja akként módositotta végrendeletét, hogy az egész jelentékeny vagyonát az életmentőnek hagyja. A szerencsés örökös eddig igen szerény körülmények között élt.

— Herceg és mészáros leány. Hohentoheherceg egy hires, nevezetes család sarja, melynek tagjai ugy nálunk, mint Németországban magas udvari és diplomáciai állásokat töltenek be, Ennsben, hol jelenleg tartozkodik dragonyos ezredével, eljegyezte Bloenberger ottani mészáros tizenhat éves csodaszép gyámleányát. A fiatal tiszt, kinek magán vagyona meghaladja az egy milliót, nejével egy nagy házat kap, melyet a mészáros ajándékoz gyámleányának az előkelő házasság fölött való örömében.

— **Kincsem sorsjáték.** Budapestről hozzánk érkezett tudositásokból értesülünk, hogy a „Kincsem sorsjegyek“ utánni kereslet utolsó időben annyira fokozódott, hogy ezen vállalat teljes sikere kétséget már szenved. Nem mulasztottuk magunknak a szóban forgó sorssjáték- vállalat czéljáról és annak berendezéséről beható információt szerezni, és ezek alapján meggyőződtünk arról, hogy a „Kincsem sorsjegyek“ azon közkedveltséget a melyben tényleg részesülnek, teljes mértékben meg is érdemlik. Alig lehet a létező számos sorsjegy játéktervei közül egyet is találni, melynél a nyeremények száma és magassága oly kedvező arányban állana, a sorsjegy árához, mint az a „Kincsem sorsjátéknál“ észlelhető. A főnyeremének magaassága és pedig 50000 20,000, 10,000, 8000, 6000, 5000, frt ugy számban, mint mennyiségben tulhaladják számos sorsjegyekre nézve megállapitott főnyereményeket és szintugy mint azoknál 20%-nyi levonás mellett készpénzben fizettetnek ki. Az elősoroltakból következtethető az, hogy az igen csekély 1 forintnyi ár mellett oly eredeti sorsjegy szerezhető be, mely bárminevű sorsjegyre kiadatott és aránytalanul drágább igérvénynek beszerzésénél sokkal előnyösebb. A „Kincsem sorsjegyek“ kelendősége tehát eljes mértékben jogosultnak tekinthető, és azoknak bevásárlását bárkinek nyugodtan ajánlhatjuk, megjegyezvén végre, hogy a „Kincsem sorsjáték“ a más oldalról ajánlott lósorsjátékkal össze nem tévesztendő.

IRODALOM.

A „Regényvilág“ harmadik évfolyama is befejezéséhez közeledik. Még négy füzet és Révai testvérek, a vállalat kiadói ismét önérzetesen tekinthetnek vissza az elmult évre, melynek irodalmi termeléséhez ők épen e szépirodalmi lapok hasábjain a legkitünőbb bel- és külföldi irók legjelesebb műveivel járultak. — Jókai nagyhatású, minden sorában gyönyörködtető regénye: „Minden poklokon keresztül“ röviddel ezelőtt történt befejezése óta Véka Lajos „Pali bácsi“-ja jön nagyobb folytatásokban, X, de Maistre érdekes műve: „Utazás szobán körül“ szintén befejeztetett. Most a francia regényirodalomnak egyik legujabb és legszebb műve, Halévy regénye folyik „A tiszteletes ur“ cz. alatt Zempléni P. Gyula forditásában.

Szellemes irók szellemdús dolgozataival találkozunk e rovatban és hogy a jónál jobb, érdekesnél érdekesebb elbeszélések, rajzok, finom pikanteriák általános tetszésben részesülnek, tanusitja az a körülmény, hogy számos más lap e cikkek utánnyomásával igyekszik az élvezettel kapcsolatban magának a Regényvilágnak hirnevét is terjeszteni. (A „Regényvilág„ megjelenik Révai testvérek könyvkiadóhivatalában Budapesten. Váci utca II. sz. a. Előfizetési ára negyedévre 1 frt. 95 kr., egész évre 7 frt 80 kr,)

APRÓSÁG.

Turgenjew beszéli a következő kis történetet:

Egy fiatal muszka földes ur Párisba szándékozván a mint birtokából kiindult, meglát a patak mellett egy igen szép kis menyecskét, ki egyik cselédjének volt a felesége. Meg nem állhatta hogy a kocsiból oda ne szóljon hozzá:

— Hát neked mit hozzak Párisból menyecske?

— Hozzál nekem uram, — szólt az kevés gondolkozás után — olyan szappant a milyennel az uri asszonyok szoktak mosdani!

A fiatal ur jót nevetett a különös kivánságon s Párisba érve csakugyan meg is vette a kivánt szappant

Midőn ismet haza tért birtokába, a szép kis menyecskét megint épen ott találta a patak mellett.

— No kis menyecske ittám a szappan, ne mond hogy elfeledkeztem rólad!

A menyecske pedig a szappannal gyorsan a patakhoz szaladt, hirtelen megmosta kezeit, azzal vissza tért földes urához, elpirulva, alig hallhatón mondva neki, kezeit elébe tartva:

— Már most uram csókold is meg a kezemet ugy a miat a nagyvárosi uri asszonyokuak szoktad!

* * *

Egy bolond elkiáltja magát a kofák közt:

— Tudjátok-e mi az ujság?

— Nem tudjuk, felelék azok.

— No ha nemtudjátok, hát én sem mondom meg.

Másnap megint kérdi a bolond: tudjátok-e mi az ujság? A kofák pedig okulva a tegnapin, azt felelék, hogy: tudjuk.

— No hát ha ugy is tudjátok, akkor én minek mondjam meg!

Harmadnap ismét felteszi a bolond a kérdést. Már ekkor, hogy ki ne foghasson rajtok, a kofák egyrésze azt mondta, hogy: tudjuk, a másik része pedig, hogy: nem tudjuk.

Erre azt mondta a bolond:

— No hát akkor azok a kik tudják, mondják meg azoknak a kik nem tudják!

* * *

Egy fösvény asszony halálos ágyán feküt. Este volt. Fekvő helye mellett egy asztalkán, melynél ápolója ült, egy mécs égett. „Ah! — sohajta a haldokló — életem vége közelit; de meghalni sötétben is lehet.“ Ezeket mondván, a mécset elfúvá s ez volt utolsó lehelete.

* * *

Biró a gonosztevőhöz: Ő felsége a kendre szabott halál büntetést legkegyelmesebben élet hosszíglaa tartó börtönre változtatta.

— Gonosztevő: de csak gondolom, hogy ebbe beletudják azt a másfél esztendőt is, a mit vizsgálati fogságban eltöltöttem?

* * *

Ez is hivatal keresés: egy élelmes fiatal ember következő hirdetést tette közzé a lapokban: hajlandó volnék vői állomást elfoglalni egy nyugodalmas gazdag családnál.

* * *

Félreértés.

Vendég: pincér! — pincér! pincér! hát meg siketült! Nincs füle?!

Pincér. Igenis kérem alássan van malac fül tormával!

CSARNOK.

A ki leitta a királyt.

II-ik Ágoston lengyel király, a ki a többek közt rendkivüli testi ereiéről volt hires, nem csak azért nem itta a bort liter számra, mert még akkor a liter nem volt feltalálva, hanem azért, mert neki egy liter bor egy hajtokára is kevés volt.

Nem is igen vesződött hát a poharazgatással, hanem nyelte a jó magyar bort veder számra. Előtte pedig annál nagyobb becsülete volt az embernek, mennél többet tudott inni.

Mindezekből eléggé látható, hogy Ágoston nagy kedvelője lehetett a hegy levének s az volt egyik fővágyódása, hogy valaha már olyan emberre akadjon a ki őt leigya.

De ilyen emberre soha sem akadt.

Hasztalan kerittette elő országa legtorkosabb embereit, nem ért semmit, mindig csak maga a király volt az, aki legtovább birta a sarat.

Megnyugodott tehát a sors akaratában. Hanem egyedül soha sem szeretett inni, s mindig kellett mellette lenni egy pár gődény természetű embernek a kik ugyancsak hatalmasan birták a bort, s majdnem annyit megittak mint a király.

Sok kisérlet után 2 embert választott ki magának Ágoston ivó társul, kik ugy nyelték a bort mint a Tisza a Körös vizét.

Ezek pedig valának Flemming generális, és valami Malakovszky nevű főur, kiknek aztán egyéb dolguk nem volt, mint a királylyal estétől reggelig iszogatni.

Igy folyt a dolog és a bor jó sokáig, midőn egyszer háboruja támadt az országnak a Svédekkel, melyben Ágoston is, mint igen harcias férfiu, személyesen is részt vett.

Ekkor történt vele, hogy táborozás közben valami kis falu mellett esteledett meg, melyben csupa nemes emberek laktak, kik messze földön hiresek voltak iszákosságukról.

A királynak is a fülébe jutott ez a dolog, s mivel anélkül is, szokott ivó cimborái Flemming és Malakovszki másfele voltak, — felhivatta a falu előljáróját, mondván:

— Azt hallom, hogy a kendtek falujában jól tudnak inni. Igaz e ez?

— Bizony igaz az felséges uram, mond a bámuló előljáró, — iszunk mi csak legyen mit, de még a tenger sem volna tőlünk bátorságban, ha borrá változnék.

— Ezt mar szeretem hallani, — felelt a király megelégedve. Derék emberek kendtek. Hanem hát válassza ki kend a falu legjobb ivóját s azonnal küldje hozzám. Az éjszaka velem fog inni. De azt megmondom, hogy valami haszontalan embert, a ki az első egy pár vedertől eldűl, ide ne merjen kend küldeni, mert nem jól jár.

Az előljáró cseppet sem ijjedt meg a király fenyegetésétől, hanem gyorsan haza indult s ment egyenesen egy ócska kastélyba, melynek tulajdonosa egy Kulcsikovszki nevű kurta nemes volt.

— Menj rögtön a királyhoz Kulcsikovszki! szólitá meg az előljáró, de ugy végezd a dolgot, hogy a falut valami csúfság ne érje miattad!

Kulcsikovszky holtra ijjedt ezeket meghallván, mert azt hitte, hogy kitudja mitéle észszel járó dolgot biz rá a király, ő rá, a ki soha teljes életében semmit sem csinált, s csak akkor jött magához midőn hallotta, hogy egyéb kötelessége nem lesz mint inni.

— Csak ez a baj? mondá örömében kezét dörzsölve — akkor nyugton alhattok itthon, ne féljetek kiteszek magamért meg a faluért, tudom ő felségének sem lesz panasza, csak a bora győzze! Ezzel felkerekedett s ment a király sátorába.

Kulcsikovszki egy kis alacsony, rendkivül vézna sovány és gyenge termetű emberke volt, ugy hogy szinte csodálni lehetett, hogy hogy tud a maga lábán két lépést is odább menni.

A mint belép a királyhoz s bemutatja magát, az csak elbámul, hogy hogy mertek ő hozzá ilyen embert küldeni, a ki kétségtelenül még egy itce bort sem birna meg.

— Hogy mer kend elébem kerülni semmi ember hát tudja e kend hogy mit kell itt tenni? — mordult rá a király haragosan.

— Tudom felséges uram, hát — inni!

— De nekem olyan ember kell a ki sokat iszik, Hát meg birna e kend egy veder magyar bort inni?

— Egy vederrel felséges uram? Hiszen annyihoz otthon hozzá sem fogok! Miért nem inkább mindjárt hármat tetszik parancsolni.

Üm, szájjal tudod — mondá a király. hanem majd mindjárt meglássuk hogy mennyi belőle az igaz. Ülj le!

Azzal megtölttetett a király egy hatalmas kupát, mely lehetett vagy 2 literes s egypár kortyantásra megitta annak tartalmát.

Ezt tedd meg! mondá Kulcsikovszkinak, — egy másik kupát töltve számára.

Kulcsikovszki végig tekintett a kupán, de ugy látszott mintha kicsinlette volna az edényt, s hirtelen ajkaihoz emelvén azt, egyetlen szuszra az utolsó cseppig elnyelte annak tartalmát, mintha soha egy csep bor sem lett volna benne.

Erre már a király is nagyot nézett s kezdte becsülni az embert.

— Ember vagy barátom! — mondá neki vállát kegyesen megveregetve, — no már most üljünk le vacsorálni és igyunk.

— Szivesen királyom! hanem engedje meg, hogy ahányszor felséged egy kupa bort megiszik, én mindannyiszor 3 kupával ihassam meg, egyet a felséged egészségére, másodikat a felséged családjáért, harmadikat pedig az ellenségen nyerendő győzedele mért.

A király ámultában szóllani sem tudott, — most akadt csak emberére, gondolá, — s hozzá fogtak a lakomához.

És csakugyan a hányszor a király 1 kupával megivott, Kulcsikovszki azonnal 3-al üritett ki.

Pedig a király nagyon sürűn ivott, de Kulcsikovszki ugy tartotta magát, mintha soha életében egy csepp bor le nem csuszott volna a torkán, s nyelte az italt, mint a szomju homok a tavaszi esőt.

Igy ment az ivás hajnal tájig, midőn egyszer csak a király elkezdett nagyon laposakat pislantgatni, mig végre tökéletesen elázott, s rábukva az asztalra, elaludt mint egy darab fa.

Kulcsikovszkinak még ekkor sem volt semmi baja, hanem látván hogy királya elaludt, még egy utolsó keservest huzott az egyik vederből s azzal kiment a kuthoz, fejére öntetett egy pár veder vizet, s mint a ki legjobban végezte dolgát, szép csendesen haza ballagott.

A király csak másnap délben ébredt fel, s bevallotta, hogy soha életében Kulcsikovszkihoz hasonló emberre még nem akadt, mert ez őt magát is letudta inni, a minek a derék Ágoston király nem kevésbé örült mint a Svédeken nyert győzedelmének.

Ilyenek is megestek a régi jó világban!

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

SZÍVOS BÉLA.